

Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Pobiedziska na lata 2016-2023

NA POCZATEK TROCHE TEORII...

PODSTAWA OPRACOWYWANIA PROGRAMU REWITALIZACJI

Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Pobiedziska na lata 2016-2023 jest opracowywany zgodnie z „Wytycznymi w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020” Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju z dnia 20 sierpnia 2016 roku.

Program Rewitalizacji to bardzo ważny dokument, od którego zapisów będzie zależało to, na co zostanie wydana znacząca ilość środków UE przewidziana w okresie programowania 2014-2020 dla gminy.

USTAWA VS. WYTYCZNE

Ustawa

Ustawa ma charakter zbioru narzędzi, służących prowadzeniu efektywnych procesów rewitalizacji

Wytyczne

Ramowy dokument warunkujący wydawanie środków unijnych na lata 2014-2020 na przedsięwzięcia rewitalizacyjne

USTAWA VS. WYTYCZNE

Ustawa

Mieszkańcy, władze publiczne, w tym samorządowe, organizacje społeczne, przedsiębiorcy

Wytyczne

Instytucje zarządzające regionalnymi i krajowymi programami operacyjnymi

USTAWA VS. WYTYCZNE

Ustawa

Stworzenie ram prawnych dla skutecznych procesów rewitalizacyjnych, które zachęcać będą podmioty publiczne i prywatne do współpracy i koncentracji środków i działań na obszarach zdegradowanych

Wytyczne

Dotyczą kryteriów i wymogów, jakie muszą spełniać projekty rewitalizacyjne, które ubiegają się o wsparcie ze środków UE

USTAWA VS. WYTYCZNE

Ustawa

Dostępność do szerokiego
wachlarza narzędzi
ułatwiających procesy
rewitalizacji

Wytyczne

Główny nacisk został położony
na odpowiednie
przygotowanie programów
rewitalizacji stanowiących
wymóg konieczny uznania
projektu z niego wynikającego
za „rewitalizacyjny”

REWITALIZACJA

Proces wyprowadzania obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego prowadzony w sposób kompleksowy, poprzez zintegrowane działania na rzecz lokalnej społeczności, przestrzeni i gospodarki, skoncentrowane terytorialnie, prowadzone przez interesariuszy rewitalizacji na podstawie programu rewitalizacji.

OBSZAR ZDEGRADOWANY

Obszar, na którym występuje stan kryzysowy, wynikający z koncentracji negatywnych zjawisk **społecznych**, jak bezrobocie, ubóstwo, niski poziom kapitału społecznego lub niski poziom edukacji

oraz negatywnych zjawisk w przynajmniej jednej ze sfer:

- ❑ **gospodarczej** (np. niski stopień przedsiębiorczości),
- ❑ **środowiskowej** (np. wysoka emisja szkodliwych gazów i pyłów),
- ❑ **przestrzenno-funkcjonalnej** (np. utrudniony dostęp do opieki zdrowotnej),
- ❑ **technicznej** (np. niedostosowanie budynków użyteczności publicznej do potrzeb osób niepełnosprawnych).

OBSZAR ZDEGRADOWANY

Obszar zdegradowany może być podzielony na podobszary, w tym podobszary nieposiadające ze sobą wspólnych granic pod warunkiem stwierdzenia stanu kryzysowego na każdym z podobszarów.

STAN KRYZYSOWY

Stan spowodowany koncentracją negatywnych zjawisk społecznych (w szczególności bezrobocia, ubóstwa, przestępczości, niskiego poziomu edukacji lub kapitału społecznego, niewystarczającego poziomu uczestnictwa w życiu publicznym i kulturalnym) współwystępujących z negatywnymi zjawiskami w co najmniej jednej z następujących sfer: gospodarczej, środowiskowej, przestrzenno-funkcjonalnej, technicznej.

STAN KRYZYSOWY

Stan Kryzysowy

Negatywne zjawiska

II

Sfera Społeczna

+

Sfera
Środowiskowa

+

+

Sfera
Gospodarcza

+

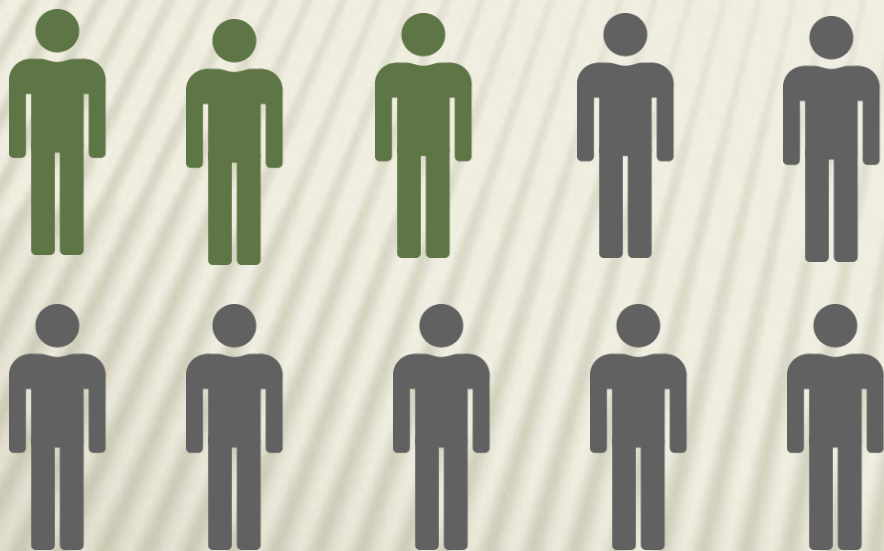
Sfera
Środowiskowa

Sfera

Przestrzenno-funkcjonalna

OBSZAR REWITALIZACJI

Cechuje się szczególną koncentracją negatywnych zjawisk i może obejmować całość lub część obszaru zdegradowanego.

Max. 30%
mieszkańców Gminy

Max. 20%
Powierzchni Gminy

PROGRAM REWITALIZACJI

Wieloletni program działań w sferze społecznej
oraz gospodarczej lub przestrzenno-
funkcjonalnej lub technicznej
lub środowiskowej, zmierzający
do wyprowadzenia obszarów rewitalizacji
ze stanu kryzysowego oraz stworzenia
warunków do ich zrównoważonego rozwoju.

Różnice w Rewitalizacji

Perspektywa 2007-2016

- Wspieranie działań wyłącznie na obszarach miast
- Wykluczenie miast poniżej 5 tys. mieszkańców

Perspektywa 2014-2020

- Wspieranie działań na obszarach miast oraz wsi
- Wszystkie miasta, niezależnie od liczby mieszkańców

Różnice w Rewitalizacji

Perspektywa 2007-2016

- Rewitalizacja (aspekt fizyczny) jako podstawa działań rewitalizacyjnych – położenie nacisku na działania infrastrukturalne

Perspektywa 2014-2020

- Rewitalizacja (aspekt fizyczny) jako uzupełnienie działań rewitalizacyjnych – położenie nacisku na działania „miękkie”

Różnice w Rewitalizacji

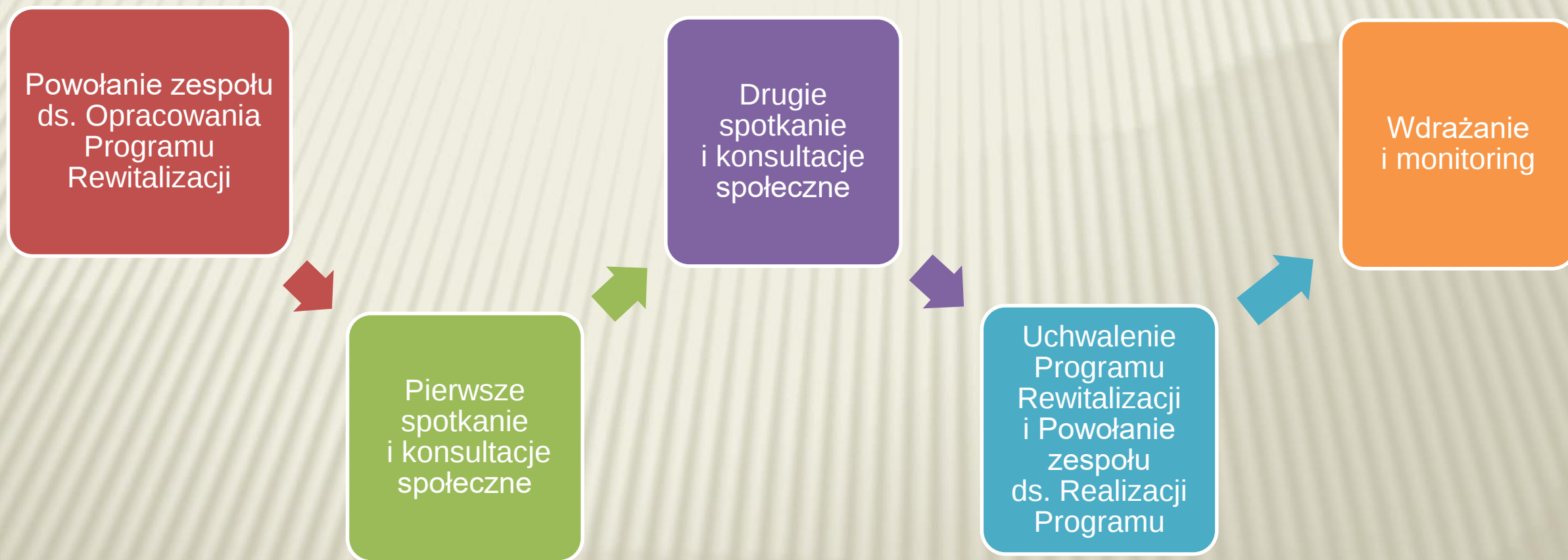
Perspektywa 2007-2016

- Brak obligatoryjności realizacji projektów w powiązaniu z projektami „miękkimi”

Perspektywa 2014-2020

- Działania rewitalizacyjne finansowane z EFRR mogą być realizowane wyłącznie w powiązaniu z działaniami realizowanymi z EFS, co oznacza, że stanowić one muszą część kompleksowego projektu rewitalizacyjnego

ETAPY PRAC NAD PROGRAMEM REWITALIZACJI

ZASADY PROGRAMOWANIA REWITALIZACJI

KOMPLEKSOWOŚĆ PROGRAMU REWITALIZACJI

- ujęciu działań rewitalizacyjnych w sposób kompleksowy, w których uwzględnione będą projekty współfinansowane ze środków EFRR, EFS, FS oraz innych publicznych lub prywatnych tak, aby nie pomijać aspektu społecznego oraz gospodarczego lub przestrzenno-funkcjonalnego lub technicznego lub środowiskowego związanego zarówno z danym obszarem, jak i jego otoczeniem. Projekty powinny być powiązane oraz wspólnie oddziaływać na zdiagnozowaną sytuację kryzysową.

KONCENTRACJA PROGRAMU REWITALIZACJI

- skupieniu działań w ramach programu rewitalizacji na terenach obejmujących całość lub część zdiagnozowanego obszaru zdegradowanego i dotkniętych szczególną koncentracją zdiagnozowanych problemów i negatywnych zjawisk kryzysowych. Możliwa jest również realizacja projektów rewitalizacyjnych zlokalizowanych poza wyznaczonym obszarem rewitalizacji, jeśli służą one realizacji celów wynikających z programu rewitalizacji.

KOMPLEMENTARNOŚĆ PROJEKTÓW REWITALIZACYJNYCH

- jest szczególnie ważna i obejmuje kilka różnych wymiarów. Jej spełnienie jest wymogiem koniecznym dla wspierania projektów rewitalizacyjnych. Ważna jest komplementarność: przestrzenna, problemowa, proceduralno-instytucjonalna, międzyokresowa oraz źródeł finansowania.

KOMPLEMENTARNOŚĆ PRZESTRZENNA

- oznacza konieczność wzięcia pod uwagę podczas tworzenia i realizacji programu rewitalizacji wzajemnych powiązań pomiędzy projektami/przedsięwzięciami rewitalizacyjnymi zarówno realizowanych na obszarze rewitalizacji, jak i znajdujących się poza nim, ale oddziałujących na obszar rewitalizacji.

KOMPLEMENTARNOŚĆ PROBLEMOWA

- oznacza konieczność realizacji projektów rewitalizacyjnych. które będą się wzajemnie dopełniały tematycznie, sprawiając, że program rewitalizacji będzie oddziaływał na obszar rewitalizacji we wszystkich niezbędnych aspektach (społecznym, gospodarczym, przestrzenno-funkcjonalnym, technicznym, środowiskowym).

KOMPLEMENTARNOŚĆ PROCEDURALNO-INSTYTUCJONALNA

- oznacza konieczność takiego zaprojektowania systemu zarządzania programem rewitalizacji, który pozwoli na efektywne współdziałanie na jego rzecz różnych instytucji oraz wzajemne uzupełnianie się i spójność procedur.

KOMPLEMENTARNOŚĆ MIĘDZYOKRESOWA

- w procesach rewitalizacji kluczowe znaczenie ma zachowanie ciągłości programowej (polegającej na kontynuacji lub rozwijaniu wsparcia z polityki spójności 2007-2013). Z tego względu możliwe jest uzupełnianie przedsięwzięć już zrealizowanych w ramach polityki spójności 2007-2013 (np. o charakterze infrastrukturalnym) projektami komplementarnymi (np. o charakterze społecznym), realizowanymi w ramach polityki spójności 2014-2020.

KOMPLEMENTARNOŚĆ ŹRÓDEŁ FINANSOWANIA

- oznacza, że projekty rewitalizacyjne, wynikające z programu rewitalizacji powinny być realizowane przy pomocy wsparcia ze środków EFRR, EFS i FS z wykluczeniem ryzyka podwójnego dofinansowania. Komplementarność finansowa oznacza także zdolność łączenia prywatnych i publicznych źródeł finansowania.

PARTYCYPACJA SPOŁECZNA

I

- Diagnozowanie i wyznaczanie OZ i propozycji OR

II

- Opracowanie PR

III

- Ustalanie zasad powołania Komitetu Rewitalizacyjnego (forma kontroli obywatelskiej nad PR)

PARTYCYPACJA SPOŁECZNA

- program rewitalizacji jest wypracowywany przez samorząd gminny i poddawany dyskusji w oparciu o diagnozę lokalnych problemów: społecznych, gospodarczych, przestrzenno-funkcjonalnych, technicznych i środowiskowych. Prace nad przygotowaniem programu oparte są na współpracy ze wszystkimi grupami interesariuszy tj. społecznością obszarów rewitalizacji, innymi ich użytkownikami, przedsiębiorcami i organizacjami pozarządowymi.

ZASADY PROGRAMOWANIA REWITALIZACJI

- Najważniejszy w rewitalizacji jest aspekt społeczny, dlatego trzeba przede wszystkim zaplanować działania ukierunkowane na zmniejszenie lub likwidację negatywnych zjawisk społecznych, występujących na danym obszarze (tzw. działania „miękkie” finansowane ze środków EFS).
- Jednak jeśli dla osiągnięcia założonych efektów społecznych rewitalizacji niezbędne okaże się zrealizowanie także projektów infrastrukturalnych „twardych”, finansowanych ze środków EFRR, to muszą one mieć wyłącznie charakter uzupełniający wobec działań „miękkich”.

PRZYKŁADOWY SCHEMAT DZIAŁAŃ REWITALIZACYJNYCH 1

PRZYKŁADOWY SCHEMAT DZIAŁAŃ REWITALIZACYJNYCH 2

DZIAŁANIA INFRASTRUKTURALNE Z EFRR

PROJEKT TWARDY

DZIAŁANIA SPOŁECZNE Z EFS

PROJEKT MIĘKKI

ZAKŁADANY REZULTAT REWITALIZACJI